

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

P1 53/2020
26.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца „АА“ ДОО у стечају, ..., кога заступа пуномоћник Владислав Тодоровић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради недопуштености извршења, одлучујући о сукобу надлежности између Трећег основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници одржаној 26.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је надлежан Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу 17.07.2019. године, Трећем основном суду у Београду са предлогом да се усвоји тужбени захтев и извршење одређено решењем о извршењу Трећег основног суда у Београду пословни број ИИ 405/14 од 18.11.2014. године и Закључком јавног извршитеља ИИ 293/14 од 09.12.2014. године, укида у целости, као и све спроведене извршне радње, а решење о извршењу проглашава недопуштеним.

Трећи основни суд у Београду се решењем П 7468/19 од 05.09.2019. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и одлучио да се по правноснажности решења предмет достави Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Својим актом од 16.01.2020. године, Привредни суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност, налазећи да је за суђење у овој парници стварно надлежан Трећи основни суд у Београду, јер је предмет тужбеног захтева утврђење да је недопуштено извршење одређено решењем о извршењу које је донео Трећи основни суд у Београду, па Привредни суд у Београду није стварно надлежан за поступање сходно одредби члана 25. став 1. тачка 2. Закона о уређењу судова.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Чланом 22. став 2. Закона о уређењу судова прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није

надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Према члану 25. став 1. тачка 1 Закона о уређењу судова, привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства. У ставу 2. истог члана прописано је да привредни суд у првом степену суди, поред осталог, у споровима поводом извршења и обезбеђења из надлежности привредних судова, док је у ставу 4. прописано да привредни суд у првом степену суди у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

Дакле, привредни судови су надлежни да суде у споровима између привредних субјеката или привредних субјеката и других правних лица у обављању привредних делатности, па у конкретном случају није испуњен субјективни критеријум за постојање спора из међусобног односа привредних субјеката, односно спора привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, с обзиром да се ради о спору између правног лица – привредног субјекта у стечају и физичког лица. Тужба је поднета ради недопустивости извршења, које је одређено решењем о извршењу Трећег основног суда у Београду ИИ 405/14 од 18.11.2014. године и Закључком јавног извршитеља ИИ 293/14 од 09.12.2014. године, те не постоји надлежност привредног суда за одлучивање у предметном спору у смислу одредбе члана 25. став 1. тачка 2. Закона о уређењу судова, јер се не ради о спору поводом извршења и обезбеђења из надлежности привредних судова. Зато је за поступање у овом предмету стварно надлежан Трећи основни суд у Београду, имајући у виду садржину тужбеног захтева и вредност предмета овог спора.

На основу члана 22. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић